

af det. Jeg vil meget anbefale, at man her i dette Ting gjorde en Forandring paa dette Omraade og viste sig lidt mindre sparsommelig, end man har gjort i Folketinget.

Jørgen Berthelsen: Det er blot et enkelt Punkt, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. Det angaar de ogsaa af flere af de Herrer omtalte Nummerbytningskommisærer, der navnlig ere omtalte af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch). Det syntes, som om det ærede Medlem fandt, at den i Lovforslagets § 22 truffne Ordning muligvis ikke var rigtig. Jeg har den Opfattelse, at den vist nok er fuldt korrekt; den har i alt Fald min Tilslutning. Derimod vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de Folk, der have disse Stillinger. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) omtalte, at der var en enkelt af de Nummerbytningskommisærer, der var særlig uheldigt stillet. Jeg skal blot oplyse, at en af de Mænd, der søgte disse Pladser, forud blev spurgt, om han vilde have den paa Betingelse af, at han aarlig af sine Indtægter bidrog 1,000 Kr. med 4 pCt. Renter af det, som hans Formand havde bedraget de udskrevne værnepligtige for. Inden vedkommende sagde Ja, vilde han, hvad der selvfølgelig var rigtigt, have at vide, hvor stort Beløbet omtrent var, og det blev af vedkommende Embedsmand opgivet ham, at det androg ca. 3,900 Kr. Nu har denne Mand betalt 9,000 Kr. ind og er endda ikke færdig; han vil endnu komme til at betale i alt Fald Renterne, saaledes at han i alt kommer til at betale ca. 10,000 Kr. Om end Staten ikke kan siges at have nogen juridisk, saa har den dog i alt Fald absolut en moralsk Forpligtelse overfor denne Mand. Hvis man kan kalde det for en Handel, saa er Handelen i alt Fald sluttet under Forudsætninger, som ikke have vist sig at være rigtige. Lad mig tilføje, at den nuværende Embedsmand i den By, der er Tale om, og som gav den Besked, at Beløbet var 3,900 Kr. stort, ikke er den sammesom den, der sidder der i Dag. Oplysningen er naturligvis given efter, hvad der forelaa for vedkommende Mand den Gang. Men Forskellen mellem 3,900 ogsaa de 10,000 Kr., som det bliver med 4 pCt. Rente, er saa stor, at Staten skylder at tage Hensyn dertil. Naar det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) sagde, at man maatte tage Hensyn til Nummerbytnings-

kommisærerne, særlig de gamle, saa har jeg ikke noget imod, at der tages Hensyn til de gamle, men jeg synes rigtigt nok, at man gerne skulde vende Forholdet om. Jeg tror ikke, at den Mand, der her er Tale om, kan betegnes som særlig gammel; Forholdet er for hans Vedkommende ganske særligt, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at tage Forholdet for denne Mands Vedkommende under nærmere Overvejelse. Han er, saa vidt jeg ved, fuldstændig habil og kan paatage sig hvad Arbejde, det skal være, naar det i øvrigt falder sammen med den Stilling, han hidtil har indtaget. Staten behøver derfor ikke at lide noget Tab i den Anledning, men behøver kun at skaffe denne Mand en Stilling, saa at han kan ernære sig selv og sin Familie paa en hæderlig Maade som hidtil.

Justitsministeren (Billow): Jeg takker det høje Ting for den venlige Behandling, dette Forslag har mødt, og jeg skal kun komme med nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra de ærede Medlemmer.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) begyndte sit Foredrag med nogle Bemærkninger om Udskrivningsalderen, men da han sluttede med, at han fandt det rigtigt — saaledes som Lovforslaget var affattet —, at den er nedsat til 20 i Stedet for 22 Aar, skal jeg ikke opholde mig nærmere derved, men blot tilføje, at det er jo egentlig et Spørgsmaal, der ogsaa er afgjort af Lovgivningsmagten i Forvejen. Det er ikke alene en Ting, som Forsvarskommissionens Flertal har foreslaaet, men der findes ogsaa i Hærløvens § 234, 3die Stykke, en Forudsætning om, at Udskrivningsalderen skal nedsættes, og det er netop den væsentligste Grund til, at dette Lovforslag overhovedet er fremkommet, at Værnepligtsloven skulde komme i Overensstemmelse med Loven om Hærens Ordning af 30. September 1909.

Det samme ærede Medlem gjorde dernæst meget rigtigt opmærksom paa, at der i en lang Aarrække ikke vilde blive udskrevet forholdsmæssigt saa stort et Mandskab som det, der vilde være det normale, men for at gøre Overgangen saa lemfældig som mulig, findes der i Lovforslagets § 51 en Bestemmelse om, at „de af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages efterhaanden, saa snart Forholdene gøre det muligt“. Man kan altsaa strække Overgangsperioden ud over en